

*Κάθε χρόνο ο Νοέμβρης είναι ένας πολύ ιδιαίτερος μήνας. Όσο και αν ορισμένοι προσπαθούν να θάψουν τον ηρωικό και ριζοσπαστικό της χαρακτήρα, η εξέγερση του '73 - πέρα από το ξύπνημα της ιστορικής μνήμης - έχει συμβολική σημασία στο σήμερα, αφού έρχεται να εκφράσει την αναγκαιότητα για αντίσταση και να εμπνεύσει το ξέσπασμα σύγχρονων νεολαιίστικων και εργατικών αγώνων. Για μας, ο Νοέμβρης ποτέ δε σταματούσε στο '73: **υπάρχει στο παρόν και κυρίως στο μέλλον μας**, όσο κι αν θέλουν το μέλλον μας να το μαυρίζουν και να το αποψιλώνουν οι εκφραστές της κυρίαρχης πολιτικής.*

Φέτος, 37 χρόνια μετά την άνοιξη του Νοέμβρη, οι παραλληλισμοί είναι γλαφυροί και ομολογούν την κρισιμότητα της κατάστασης. **Τότε, στη χούντα των συνταγματαρχών**, το φοιτητικό κίνημα ήταν η σπίθα που έβαλε φωτιά σε μία κοινωνική εξέγερση που έμελλε να σφραγίσει τη μεταπολιτευτική ιστορία, σε μία ιστορική στιγμή που χτύπησε τόσο πολύ τη δικτατορία ώστε μήνες μετά αυτή να πέσει, υπό το βάρος της λαϊκής αντίστασης. **Σήμερα, η ιδιότυπη χούντα της κυβέρνησης, του μετώπου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ ΔΗΣΣΥ και του ΔΝΤ**, της τρόικας που ανέλαβε εργολαβία την καταδίκη ενός ολόκληρου λαού στη φτώχεια και στην εξαθλίωση, αναμένει να πάρει την αντίστοιχη απάντηση. Στο φετινό Νοέμβρη, που στις μέρες της επετείου του αποφάσισαν με τόσο θρασύ και προκλητικό τρόπο τα οικονομικά 'κεφάλια' του ΔΝΤ, της Τρόικας, και του πολιτικού συστήματος να κάνουν ένα σύγχρονο πολιτικό πραξικόπημα και να θεσπίσουν ερήμην του λαϊκού παράγοντα μια νέα αυταρχική αλλα και θωρακισμένη πλειοψηφία στη βουλή. Η δικιά μας απάντηση πρέπει - και θα είναι - δυναμική.

*Μιλάμε βέβαια για μία περίοδο που χρωματίζεται πολupoίκιλα από σημαντικά γεγονότα. Ο πρώτος γύρος των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών έδειξε ότι ο λαός δε μασάει στους εκβιασμούς της κυβέρνησης, η οποία βγαίνει λαβωμένη από αυτή τη μάχη. Το γεγονός ότι δεν προκήρυξε τελικά εκλογές δε σημαίνει - όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός - ότι ο λαός ενέκρινε την πολιτική της. **Αντίθετα, επιλέγει να πετάξει αλλού το γάντι: Στο κίνημα.** Εκεί θα μετρήσει αν τελικά ο λαός θα ανεχτεί την πολιτική αυτή. Βέβαια, τη δυσaréσκεια ενάντια σε αυτή την πολιτική δεν την καρπώθηκε ούτε η ΝΔ, επιβεβαιώνοντας τη διαπίστωση ότι δε μπορεί να πείσει το λαό ότι πρεσβεύει κάτι διαφορετικό, παρά τις «αντιμνημονιακές» κορώνες που θέλουν την ίδια αντεργατική επίθεση χωρίς μνημόνιο. Όλα τα παραπάνω, μαζί με την άνοδο της αριστεράς (και της αντικαπιταλιστικής) μαζί και με τα ποσοστά - ρεκόρ της αποχής σηματοδοτούν την **αποσταθεροποίηση του πολιτικού σκηνικού από την παρέμβαση του λαϊκού παράγοντα**. Ενός παράγοντα που παραμένει ζωντανός.*

Το ποτάμι της οργής που διογκώνεται σε όλα τα κοινωνικά στρώματα αναζητά τρόπους έκφρασης, διεκδίκησης και αγώνα. Από την μη αποπληρωμή των χαρατσιών και το κίνημα δεν πληρώνω (ΔΕΗ, συγκοινωνίες, διόδια), τις καταλήψεις των υπαλλήλων της τοπικής αυτοδιοίκησης (ΠΟΕ-ΟΤΑ), τους ναυτεργάτες, την εποποιία των πλατειών μέχρι και τις τεράστιες για τα μεταπολιτευτικά δεδομένα απεργίες των 19-20 Οκτωβρίου όλοι εκωφαντικά βροντοφωνάζουν «φτάνει πια, να φύγουν». Η συνολική κατάσταση που διαμορφώνει η παγκόσμια κρίση και η ύφεση του καπιταλισμού είναι εξαιρετικά ασταθής και το κοινωνικό έδαφος εκρηκτικό, με όλα τα ενδεχόμενα ανοιχτά, με εξελίξεις «μεγάλης κλίμακας» να είναι μπροστά μας. Το δρόμο μας το δείχνει η Χιλή των φοιτητών που έριξαν το νόμο για την εκπαίδευση και πέτυχαν αύξηση των δαπανών σε παιδεία αλλά και οι χώρες του αραβικού κόσμου με τη νεολαία να ορθώνει το ανάστημά της απέναντι στη χούντα και τον ιμπεριαλισμό της αμερικής!

Σε αυτές τις συνθήκες -και τη στιγμή που προσπαθούν να μετατρέψουν το «Πολυτεχνείο» σε φιέστα (που όλοι χωράνε μέσα) και να το παρουσιάσουν σαν ορόσημο του τέλους των αγώνων και των αντιστάσεων και του περάσματος στην κοινωνική και πολιτική σταθερότητα -μέσα από τις τεχνητές πλειοψηφίες του κοινοβουλίου- η ίδια η πραγματικότητα έρχεται να επαναδιατυπώσει το πνεύμα της ιστορίας του ηρωικού πολυτεχνείου, το πνεύμα των διεκδικήσεων για ψωμί - παιδεία - ελευθερία!

Το ψωμί

Ο παραλληλισμός - ότι δηλαδή τα αιτήματα στο σήμερα δε μπορούν να απέχουν και πολύ από το ιστορικό αυτό τρίπτυχο - δεν περιέχει κανένα στοιχείο υπερβολής. Αρκεί κανείς να ρίξει μια ματιά στην αντεργατική ατζέντα της αστικής πολιτικής. Το μνημόνιο και η πολιτική ΠΑΣΟΚ - ΕΕ - ΔΝΤ απελαύνουν σε όλα τα πεδία. Δεν είναι μόνο οι "ευγενείς χορηγίες" στις τράπεζες (συνολικά οι

επιχορηγήσεις έφτασαν στα 78δισ) ούτε ο ασφυκτικός κλοιός του χρέους. Είναι η ολοκλήρωση του ξεπουλήματος των ΔΕΚΟ, η διάλυση της δημόσιας υγείας και ασφάλισης, ο αντιδραστικός Καλλικράτης στη δημόσια διοίκηση, η νέα επιδρομή στη δημόσια εκπαίδευση, η διάλυση των εργασιακών σχέσεων, η συρρίκνωση μισθών και συντάξεων, οι εφιαλτικές διαστάσεις απολύσεων – ανεργίας, το “ελληνικό CPE” για τη νεολαία (Σχέδιο Λοβέρδου). Είναι η πλήρης διάλυση του κοινωνικού ιστού με απολύσεις (εφεδρεία) στο δημόσιο ώστε ταυτόχρονα να δρομολογηθεί και ασφυκτική πίεση στον ιδιωτικό τομέα να ρίξει τα μεροκάματα και τις πλέον ατομικές συμβάσεις (οι μισθοί και κατακτήσεις του δημοσίου, πάντα αποτελούσαν φραγμό για τις μειώσεις μισθών και στον ιδιωτικό). Πρόκειται για μία διαρκή επίθεση, αφού το μνημόνιο θα ανανεώνεται σε τακτά διαστήματα, ανάλογα με την “πορεία της ελληνικής οικονομίας”, βλέπε άλλωστε και την καταβολή των δόσεων ανάλογα με την εφαρμογή του.

Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Γίνεται βίαιη κολλεγιοποίηση, τη στιγμή που προσπαθούν να εφαρμόσουν το έκτρωμα που γέννησε η Διαμαντοπούλου και ψήφισε η παρέα του μνημονίου ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΛΑΟΣ. Οι σπουδές μας θα γίνουν κολλεγιακό κάτεργο, ενώ σύμφωνα με τις ανακοινώσεις για τον πανεπιστημιακό καλλικράτη θα κλείσουν πολλά τμήματα μας, θα εξωθήσουμε να πληρώνουμε ότι μέχρι χθες ήταν δωρεάν (πάσο, σίτιση, στέγαση, συγγράμματα), ενώ τα πτυχία μας μετατρέπονται σε τίτλους μονάδων και εξειδίκευσης. Στην δευτεροβάθμια την ώρα που σχολεία κλείνουν και οι μαθητές αντί για βιβλία παίρνουν CD, οι μαθητές με τα μαύρα περιβραχιόνια δείχνουν το αγωνιστικό ΟΧΙ που βγήκε από τις παρελάσεις της 28 οκτώβρη.

Μας ετοιμάζουν την ανεργία και την περιπλάνηση, μας αντιμετωπίζουν ως χαμένη γενιά ώστε να ανακάμψουν οι δείκτες κερδοφορίας και η ανάπτυξη. Θα λάβουν ένα βρωντερο «δεν πάει άλλο, να πάει αλλιώς»

Το νομοσχέδιο

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που έντεινει και παγιώνει την **ιδιοτικονομική – ανταποδοτική λειτουργία** του πανεπιστημίου και που υπό την δαμόλκειο σπάθη περικοπής της χρηματοδότησης μεθοδεύεται η πλήρης ευθυγράμμιση των ιδρυμάτων με τη στρατηγική του κράτους και με τις επιδιώξεις της αγοράς, που **καταργεί τα πτυχία** και τα αντικαθιστά από τον ατομικό φάκελο προσόντων τσακίζοντας κάθε επαγγελματικό και εργασιακό δικαίωμα που είχε απομείνει, που **εισάγει δίδακτρα** που σε συνδιασμό με την αναγνώριση των ΚΕΣ καταργείται στην πράξη η Δημόσια και Δωρεάν Εκπαίδευση, που **εντατικοποιεί τις σπουδές** μέσα από την εισαγωγή προαπαιτούμενων και αλυσίδων

Ελευθερία

Η δημοκρατία, από “ισχυρό χαρτί” του καπιταλισμού μετατρέπεται σε “αδύναμο κρίκο” του. Η επίθεση στα δικαιώματα σε εκπαίδευση και εργασία είναι η μία μόνο πλευρά της αντιλαϊκής πολιτικής. Η άλλη είναι ο κρατικός αυταρχισμός και η τρομοκρατία. Η διαρκής προσπάθεια κατάπνιξης κάθε διαφορετικής φωνής, κάθε κοινωνικής αντίστασης. Τα ΜΑΤ επιτίθενται βίαια σε κάθε διαδήλωση και κάθε απεργία κρίνεται παράνομη και καταχρηστική. Στα Α.Τ. καλούνται καθηγητές να καταδώσουν τους μαθητές που συμμετείχαν σε καταλήψεις στα σχολεία τους. Είναι σαφές ότι ο αυταρχισμός υποδηλώνει τον τρόπο των κυρίαρχων. Φοβούνται τις κοινωνικές εκρήξεις που προκαλεί η πολιτική τους. Τρέμουν ότι η νέα γενιά δε θα γίνει πειραματόζωο στον κοινωνικό Καιάδα αλλά δύναμη ανατροπής. Ότι οι νέοι νικηφόροι Δεκέμβρηδες θα ανατρέψουν την αστική πολιτική. Γνωρίζουν ότι το μέλλον που μας ετοιμάζουν δεν προσφέρει κανένα θετικό όραμα. Μόνη λύση για την εφαρμογή της πολιτικής τους είναι τα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, η πλήση εγκεφάλου των ΜΜΕ, τα δακρυγόνα και οι δικαστικές αποφάσεις. Θέλουν να κυριεύσει ο τρόμος είτε απέναντι στα όργανα καταστολής είτε απέναντι στην απόλυση και την ανεργία.

Η πραξικοπηματική κυβέρνηση

Φοβούνται την λαϊκή δυσαρέσκεια, αποκτούν όλο και μεγαλύτερους κλυδωνισμούς στ εσωτερικό τους, γι αυτό θωρακίζουν το πολιτικό σύστημα με τεχνητές πλειοψηφίες που δέν έχουν να ζηλέψουν τίποτα από τα βασιλικά πραξικοπήματα και την πλήρη υποταγή της λαϊκής κυριαρχίας του έθνους των εργαζομένων στο ξένο και ντόπιο επιτελείο.

Η πάλη απέναντι στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό την ΕΕ και το ΔΝΤ βρίσκει σήμερα το νόημά της στην αλληλεγγύη μας στον ιρακινό, στον αφγανικό και στον παλαιστινιακό λαό που δοκιμάζονται και ζούνε υπό κατοχή των στρατών των ιμπεριαλιστών, αλλά και όλους τους λαούς που αγωνίζονται για να μπορούν να ορίζουν οι ίδιοι την μοίρα τους. Είναι ο αγώνας που παλεύει να σταματήσει τη λαίλαπα του «10ετούς πολέμου κατά της τρομοκρατίας» και να φέρει ξανά τα δικαιώματα των λαών και των εργαζομένων στο προσκήνιο. Η ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ αλλά και η διαγραφή του χρέους, είναι ο μόνος τρόπος για την ευημερία αυτού του λαού και την αποδέσμευση από τα δεσμά του σύγχρονου ιμπεριαλισμού. Το ερώτημα μετά το ευρώ τι? Το να ξανασκευτούμε την παραγωγική ανασυγκρότηση αυτού του τόπου και την αυτάρκεια είναι στον πυρήνα της ρήξης με τον σύγχρονο υπαρκτό ιμπεριαλισμό.

Για ακόμη μία φορά κόμματα και ΜΜΕ θα προσπαθήσουν να διαστρεβλώσουν το ιστορικό του μήνυμα αλλά και να μας πείσουν ότι το Πολυτεχνείο είναι μια εθνική επέτειος (κάτι σαν γιορτή) αποστειρώνοντας την εξέγερση από οποιοδήποτε ανατρεπτικό μήνυμα, ότι αυτό που ζούμε σήμερα είναι η φυσική συνέπειά του, ότι η εξέγερση των φοιτητών εκφράστηκε από τα καθεστωτικά κόμματα, από τις καθεστωτικές παρατάξεις και οργανώσεις, από τις συμβιβασμένες συνμοσπονδίες και συνδικάτα. Θα προσπαθήσουν να μας πείσουν πως ο αγώνας του Πολυτεχνείου ήταν «στιγμή και πέρασε», πως τώρα δεν υπάρχει ανάγκη για εργατικές, φοιτητικές, λαϊκές διεκδικήσεις και πως αυτοί που το '73 διαδήλωσαν στο δρόμο, κάμαν καταλήψεις, χτυπήθηκαν με την αστυνομία, το στρατό, την ΕΑΤ-ΕΣΑ, σήμερα είτε υποτάχτηκαν κερδίζοντας μια θέση, συνοδευόμενη κι από μια καρέκλα, βαφτίζοντας εχθρούς αυτούς που τώρα διεκδικούν κι αγωνίζονται, είτε ακολούθησαν το δρόμο της αποξένωσης από το λαϊκό, κοινωνικό και διεκδικητικό κίνημα, συμμετέχοντας σε οργανώσεις ατομικής βίας. Θα προσπαθήσουν να μας πείσουν πως ο Νοέμβρης ήταν μάταιος και πως μόνο οι κυβερνήσεις και το κεφάλαιο μπορούν να έχουν λόγο στην ζωή μας. Απέναντι σε αυτούς, εμείς οφείλουμε να διαφυλάξουμε το πραγματικό νόημα του Πολυτεχνείου αποτρέποντας κάθε προσπάθεια και κάθε ενέργεια διαστρέβλωσής του.

Το Πολυτεχνείο δεν ήταν, μόνο, μία φοιτητική εξέγερση που διεκδικούσε απλά την πτώση της Χούντας των συνταγματαρχών και το τέλος της δικτατορίας. Αντιθέτως ήταν μια λαϊκή εξέγερση που ζητούσε μια άλλη εκπαίδευση, συνθήκες ζωής που ταιριάζουν σε ελεύθερους ανθρώπους, συνδέοντας τα παραπάνω με τη δημιουργία μιας διαφορετικής κοινωνίας. **Στη μικρή αυτή χώρα με την πλούσια επαναστατική ιστορία, ο Νοέμβρης είναι μια στιγμή της ταξικής πάλης μέσα στον ιστορικό χρόνο.** Όπως και τότε δεν ήταν υπόθεση των φοιτητών, αλλά και των εργαζομένων. Γι' αυτό καλούμε τα πρωτοβάθμια σωματεία των εργαζόμενων μαζί με τους φοιτητικούς συλλόγους να διοργανώσουν από κοινού τον τριήμερο εορτασμό της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, προσδίδοντάς του το πραγματικό νόημά του και καθιστώντας το ένα ζωντανό πολιτικό χώρο κι όχι ένα αποστειρωμένο χώρο κομματικών παρελάσεων. Καλούμε φοιτητές και εργαζόμενους να παλέψουν μαζί για τις κοινές διεκδικήσεις τους, για ένα καλύτερο αύριο.

Δε θέλουμε σα σύλλογος να αρκεστούμε σε μια κατάθεση στεφανιών μαζί με γραβατομένους επισήμους. Θέλουμε να βλέπουμε τη συνέχεια των νεολαϊστικών και εργατικών αγώνων που περνά από την ΕΑΜική Επανάσταση, τα κινήματα της δεκαετίας του '60 (Λαμπράκης, Πέτρουλας κτλ) και το Πολυτεχνείο, φτάνοντας στα μικρά Πολυτεχνεία του σήμερα, των αγώνων του '90-'91 ενάντια στους νόμους Κοντογιαννόπουλου, όπου βάφτηκαν με το αίμα του καθηγητή Ν.Τεμπονέρα, των μαζικών εργατικών αγώνων ενάντια στο ασφαλιστικό, του μεγαλειώδους αντιπολεμικού- αντιιμπεριαλιστικού κινήματος και της εξέγερσης του Δεκέμβρη. Εμπνεόμαστε από τις επαναστάσεις και τα κινήματα του εικοστού αιώνα, από τον κόκκινο Οκτώβρη και την Κούβα, μέχρι το Νεπάλ, τους Ζαπατίστας και τα κινήματα ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση.

***Οι εξεργέςεις δεν μπαίνουν στα μουσεία
εμπρός για της γενιάς μας τα πολυτεχνεία***

Απαιτούμε:

- Να φύγει η κυβέρνηση συνεργασίας
 - Ανατροπή του νόμου-εκτρώματος της Διαμαντοπούλου. Καμία σκέψη για εφαρμογή του.
 - Ανατροπή της εγκυκλίου για την περικοπή των συγγραμμάτων. Καμία μείωση των φοιτητικών παροχών.
- Ανατροπή του Μνημονίου και της κυβέρνησης. Ανυπακοή στις κατευθύνσεις ΕΕ-ΔΝΤ σε εργασία, εκπαίδευση, δημοκρατία.
- Όχι στην εφαρμογή του ελληνικού συμφώνου πρώτης απασχόλησης (CPE)
- Κατάργηση των ΚΕΣ και κάθε μορφής ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και του συντάγματος. Απόσυρση των νόμων για Αξιολόγηση, 1ΔΒΕ, ΔΟΑΤΑΠ.
- Καμία σκέψη για δύο κύκλους σπουδών, για bachelor και master και την εισαγωγή πιστωτικών μονάδων (credits)
 - Όχι στην κατάργηση του βασικού μισθού για του μηχανικούς και των συλλογικών συμβάσεων εργασίας
 - Να μην συγκροτηθεί εθνικός φορέας πιστοποίησης για το επάγγελμα Μόνη προϋπόθεση για δουλειά το πτυχίο.
- Κάτω τα χέρια από το άσυλο, απαιτούμε την πλήρη κατοχύρωση του, το άσυλο ανήκει σε όλο το λαό**
- Όχι στην ποινικοποίηση των συλλογικών αγώνων και των μαχητικών πρακτικών του φοιτητικού κινήματος
- Να μην εφαρμοστούν οι αποφάσεις Μπολόνια, Πράγα, Βερολίνο, Λονδίνο. Να γινεί Ελλάδα ο σπασμένος κρίκος του Κοινού Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης
- Κατάργηση των εξετάσεων για απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος στο ΤΕΕ.
 - Καμία επιβολή ενοικίου στις φοιτητικές εστίες
 - Καμία ποινικοποίηση των φοιτητικών κινητοποιήσεων. Καμία συζήτηση για χαμένα εξάμηνα.
 - Να δοθούν τα χρωστούμενα λεφτά στους φοιτητές (από πρακτική άσκηση, εκδρομές κτλ)
 - Να τυπωθούν από το θωμαιδείο όλα τα βιβλία που περικόπτονται από τον Ευδοξο

Διεκδικούμε:

- Ένα ενιαίο πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό. Όχι σε ειδικεύσεις, διασπάσεις, κατατμήσεις.
- Ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών. Δωρεάν σίτιση, στέγαση, συγγράμματα και συγκοινωνίες για όλους. Αύξηση των δαπανών για όλες τις φοιτητικές παροχές.
- Κατάργηση κάθε μορφής ελαστικής απασχόλησης σε δημόσιο, ιδιωτικό τομέα Μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων σε ΑΕΙ-ΤΕΙ. Μόνιμη κατ σταθερή δουλειά για όλους. Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις.
- Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους
- Πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους. Μείωση του ορίου συνταξιοδότησης. Γενναία αύξηση των συντάξεων και των μισθών. Γενναία μείωση της εργατικής εισφοράς για την ασφάλιση.
- Δημόσιο-Δωρεάν-Δημοκρατικό πανεπιστήμιο.

Αποφασίζουμε:

- Κατάληψη της σχολής την Τρίτη 15/11, Τετάρτη 16/11, Πέμπτη 17/11 με μεταφορά της στο κτήριο πατησίων και συμμετοχή του Συλλόγου στον τριήμερο εορτασμό του Πολυτεχνείου και στην παλλαϊκή-αντιμπεριαλιστική πορεία στις 17/11 προς την Αμερικανική Πρεσβεία με προσυγκέντρωση στο μουσείο.
- Ενιαίος συντονισμός με τους υπόλοιπους φοιτητικούς συλλόγους.

ENTROPΙΑ χ/μ σχημα της ΕΑΑΚ
entropia-xm.com